

ти 492 мил., т. е. почти 100 мил. по малко, отъ колкото платилъ въ послѣдната година на стария порядкъ, като ся не счита дѣсетъкътъ и десодалнитъ повинности. Значи националното събрание постигнало главната си цѣль; приятното впечатление било произведено и революцията още веднажъ била отрекомандована на народътъ отъ най привлѣкателната страна. Но всетака, трѣбвала да ся разложѣтъ тѣзи 492 милиона, и тукъ пакъ трѣгнали затруднения.

Населението на Парижъ, което имало най близко и силно влияние на всичкитъ распорѣждания на събранието, сурово отричало голѣма частъ отъ косвеннитъ налози. Забѣлзвано е въобще, че косвеннитъ налози сж особено значителни въ онѣзи страни и епохи, гдѣто и когато прѣобладава аристократическия елементъ. Щомъ по нискитъ и по бѣднитъ классове отъ народътъ, живущи съ трудъ, сдобивѣтъ значение въ общественния организмъ, — косвеннитъ налози ся замѣняватъ съ прави; когато пъкъ демократическия елементъ става прѣобладающъ, тогава правитъ налози ставатъ прогрессивни, т. е. богатитъ граждани не само, че плащатъ абсолютно голѣма сума пари, но даже плащатъ по голѣмъ процентъ отъ голѣмия си приходъ, отъ колкото бѣднитъ — отъ малкия си приходъ. Защо усилието на демократитъ има за слѣдствие системата на прогрессивнитъ налози — това е извѣстно безъ обяснения; замѣненіето на косвеннитъ налози съ прави, ся основава пакъ на тѣзи обща причина. Правия налогъ пада прѣимущественно на онзи капиталъ, който ся лесно опрѣделява; той ся